

חולין פרק ח כל הבשר דף קיג

אין מניחים בשר שנמלח להוציא את דמו אלא בכלי מנוקב שלא יחזור ויבלע את הדם, ר' ששת החמיר והיה מולח בכלי מנוקב רק חתיכה אחת אבל לא שתי חתיכות שלא יבלעו אחד מהשני, אך אין להחמיר כך שהרי גם חתיכה אחת יכולה לחזור ולבלוע מעצמה ואין הבדל.

ר' חייא אמר שאין שלאחר השחיטה הבהמה מתאמצת ומוציאה את דמה ואין לשבור את המפרקת מיד אחרי השחיטה משום שלא מוציאה את הדם ומכביד את הבשר וגוזל את הבריות, והסתפקו האם במקרה כזה הדם לא יוצא על ידי מליחה ואסור באכילה או לא.

כתוב ג' פעמים "לא תבשל גדי בחלב אמו" ולמדו מכך איסור בישול אכילה והנאה, ת"ק אמר שכל בשר המותר באכילה כגון בשר בהמה חיה ועופות אסור לבשלו בחלב שכתוב בתחילת הפסוק "לא תאכלו כל נבלה" ללמד שכל בשר שיש בו איסור נבילה יש בו איסור בשר בחלב ולמעט מינים טמאים שאין בהם איסור נבלה, ר' יוסי הגלילי מיעט עופות שאין להם חלב, ר"ע למד מכך שכתוב ג' פעמים 'גדי' למעט בהמה טמאה, חיות ועופות שאין בהם איסור בשר בחלב.

כל הבהמות הטהורות כלולות במילה 'גדי' שכתוב "וישלח יהודה את גדי העיזים" וכתוב "ואת עורת גדיי העיזים" ללמד ששאר מקומות שכתוב 'גדי' הכוונה לכל הבהמות הטהורות כולל פרות וכבשים.

שמואל למד מכך שכתוב ג' פעמים 'גדי' א. שאיסור חל על איסור ולאסור בישול בחלב של בשר נבילה ושל חלב (שומן אסור) ב. לרבות בשר של עובר שאסור לבשלו בחלב ג. למעט בשר של מינים טמאים שאין איסור לבשלו בחלב. וסבר שמואל שדם ושליא מותר לבשלם בחלב שאינם נקראים 'בשר' ולא צריך לכך פסוק מיוחד. מכך שכתוב ג' פעמים 'בחלב אמו' למד שמואל א. למעט חלב זכר ב. למעט חלב שיצא לאחר שחיטת אמו ג. למעט חלב של מינים טמאים. הגמ' שואלת שהרי אמר שמואל בשם ר"א שכהן טמא שאכל תרומה טמאה עובר על עשה של אכילת תרומה טמאה אבל לא מתחייב במיתה בידי שמיים מדין כהן טמא שאוכל תרומה משום שכתוב "ומתו בו כי יחללהו" ומשמע דווקא תרומה טהורה ולא טמאה ולכאורה משמע שאין איסור חל על איסור, תירצה הגמרא א. בכל מקום איסור חל איסור ורק בתרומה שיש פסוק מפורש לא חל ב. בכל מקום אין איסור חל על איסור ורק בבשר בחלב שיש פסוק מפורש חל ג. שמואל עצמו סבר שאחע"א אבל אמר בשם רבו ר"א שסבר שלא חל.

ר' אמי ור' אסי נחלקו האם המבשל חלב (שומן אסור) בחלב עובר על איסור, ייתכן שנחלקו האם אחע"א או לא, ייתכן שלכו"ע האוכלו לא לוקה משום שאין אחע"א ונחלקו בבישול האם לוקה משום שיש רק איסור אחד של בשר בחלב בבישול או שהתורה קראה לאיסור אכילה בלשון 'בישול' ללמד שרק דבר שנאסר באכילה על ידי בישולו עובר באיסור וכאן לא נאסר באכילה היות וכבר אסור, ואפשר לומר להפך שלכו"ע לוקה על בישולו היות ויש רק איסור אחד ונחלקו על אכילתו האם לא לוקה שאין אחע"א או שלוקה משום שהתורה קראה לאיסור אכילה בלשון

חולין פרק ח כל הבשר דף קיג

'בישול' ללמד שהיות ולוקה על הבישול
לוקה גם על האכילה, ייתכן שלא נחלקו
ואחד אמר שלוקה על הבישול ואחד אמר
שלא לוקה על האכילה.